

ת"ד 4196/03/19 - מדינת ישראל נגד ג'ריס רחיל

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

ת"ד 4196-03-19 מדינת ישראל נ' רחיל
תיק חיצוני: 511155/2018

בפני	כבוד השופטת ג'ידא עספור שאהין
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ג'ריס רחיל

החלטה

טיעוני הצדדים

1. לפני בקשה לסיווג פסילה, באופן שתחול על רכב פרטי שמספרו 6964153 (להלן: "הרכב") ויתאפשר למבקש נהיגה לצורכי פרנסה ולהסעת אבי המבקש לבדיקות והתייעצויות רפואיים.
2. כנגד המבקש הוגש ביום 11.03.19 כתב אישום המייחס לו עבירות של התנהגות גורמת נזק, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"), אי ציות לתמרור 301 בצומת, לפי תקנה 22(א) לתקנות ונהיגה בקלות ראש, לפי סעיפים 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש).
3. המבקש הורשע ונגזר דינו ביום 09.05.2021, וזאת במסגרת הסדר טיעון, כאשר היה מיוצג על ידי סניגור מטעמו והוא בעצמו נכח בדיון, לפיו עתרו הצדדים במשותף להטיל על המבקש את העונשים הבאים; פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. במסגרת גזר הדין אני החלטתי לכבד את הסדר הטיעון, גזרתי על המבקש את העונש המוסכם לגבי רכיב הפסילה בפועל ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך של 600 ₪ אשר ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים והוריתי על הפקדת רישיון הנהיגה עד ליום 01.08.21 שעה 12:00.
4. ביום 29.06.2021, לאחר שפסק הדין הפך חלוט, מבקש המבקש לסווג את הפסילה באופן שתחול על הרכב ולאפשר לו לנהוג בו בזמן הפסילה וזאת בשל הצורך להסיע את אביו לצרכים רפואיים ולצורכי פרנסה. המבקש נימק את בקשתו בכך שהוא עובד משמורת בוקר ולילה ותפקידו מחייבו להגיע בזמן אחרת עלול להיגרם נזק ועיכוב בייצור, כאשר מבדיקה שעשה התברר כי אין לעבודה הסעות ממקום מגוריו למפעל וכן התחבורה הציבורית אינה חופפת לשעות העבודה שלו. בנוסף, מצבו הבריאותי של אביו החמיר, כאשר המבקש הוא היחיד שצמוד אליו ומסיע

אותו להתייעצויות. את בקשתו הוא תמך, בין היתר, בהעתקים צילומים מאישור העסקה מיום 25.06.21 וסיכום ביקור מיום 20.05.21.

5. המאשימה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש היה מיוצג והטענות לא הועלו מטעמו, פסק הדין הפך חלוט, כאשר מעולם לא פורטו במעמד הטיעונים לעונש נסיבות מיוחדות וכי לא ניתן להגביל את הפסילה לנהיגת רכב מסוים אחד תוך קביעת מספר הרכב כמייחדו, אחרת בטלה כל משמעות הפסילה.

דין

6. **לאחר עיון בבקשה, בתגובת המאשימה ובתגובה לתגובה, ושקילת טיעוני הצדדים, החלטתי לדחות את הבקשה.**

7. סעיף 36א לפקודת התעבורה קובע, כי:

"הטיל בית המשפט פסילה או פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה, יטיל את הפסילה כאמור לגבי נהיגה ברכב מכל סוג שהוא; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות, שיפרש בפסק הדין, להורות כי הפסילה לא תחול לגבי נהיגת רכב מסוים או לגבי סוג מסוים של רכב".

לאמור, בית המשפט המטיל פסילה, רשאי להורות כי הפסילה לא תחול לגבי נהיגת רכב מסוים או לגבי סוג מסוים של רכב, בהתקיים נסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין. עולה אם כן, כי החלטה בבקשה לסיווג פסילה צריכה לבוא בפסק הדין (ר' עפ"ת (מחוזי ת"א) 47819-06-11 **ליאור נמדר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)(14.07.2011)).

8. על כן, מאחר ונגזר דינו של המבקש ובית המשפט סיים את מלאכתו, ומאחר ועסקינן בפסק דין אשר הפך לחלוט עוד לפני מועד הגשת הבקשה, אין מקום לשינוי רכיב מרכיבי הענישה בשלב זה.

9. בהקשר זה אל נשכח את החשיבות המרובה לכיבוד הסדרי טיעון (ר' רע"פ 575/13 **יוסף סייגבקר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)(24.01.2013)). הרי סגורו דאז של המבקש ערך הסדר טיעון עם המאשימה, אשר לא כלל התייחסות כלשהי לעניין סיווג הפסילה, וזאת עשה בנוכחות הנאשם.

10. אף לגופו של עניין, אין הצדקה לסיווג הפסילה, שכן קבלת הבקשה תרוקן מתוכן חלק ניכר מעונש הפסילה אשר הוטל על המבקש בגזר הדין (בעניין זה אפנה, בין היתר, לעפ"א (חיפה) 124/08 **פדידה מרדכי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)(08.09.08)).

11. לאור כל האמור, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"ג אב תשפ"א, 22 יולי 2021, בהעדר הצדדים.